

Selmeczbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 75./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Tisztelt ház.

Nemsokára együtt lesz az ujonnan megválasztott tisztelt ház.

Nemsokára megkezdődnek és folyni fognak a régi és új honatyák között ama vitatkozások, melyek a napirenden lévő kérdések tárgyalását kísérik szokták.

Előkerülnek az új, újabb és legújabb reformtervezetek, az Ausztriával kötendő szerződési tárgyalások és a kvóta kérdése, mely a szomszéd hatalommal megállapítandó.

Csak egy hatalommal, úgy látszik, sehogyan sem akarnak kiegyezést kötni, csak egy hatalommal nem akar a tisztelt ház alkudozásokba bocsátkozni, pedig e hatalom rettenetesebb, ránk nézve sokkal veszélyesebb, mint a szomszéd osztrák hatalom; mert alattvalóit irgalmatlanul vasmarkában tartva, a végpusztulás felé kényszeríti.

E hatalom — a nyomor. Szánni való az, ki e démoni jogar hatalma alá kerül. Megdermeszt ez minden földi boldogságot és az ember életét véghetetlen gyötrelmes küzdelemmé teszi. És ha még e gyötrelmes küzdelem felé egy reménysugár intene, de ez sem; sivárság mindenütt; a vég: egy nyomorúságos elpusztulás.

Pedig e borzadályos hatalomnak millió és millió alattvalója van.

TÁRCZA.

Visszhangok.*)

(A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája.)

Megreszket lelkem a gyönyörtől, ha arra a néhány órára gondolok, a melyet az önök városában töltöttem. Félve veszem kezembe tollamat, mert érzem, hogy e néhány sorban nem leszek képeses ecsetelni azon érzelmeket, a melyek akkor eltöltöttek; félek, hogy tollam gyenge lesz ennek a tájnak festésére.

Itt a fővárosban, a munka, a küzdelem közepett a kedély megfásul, elernyed, az ideális szép, a természet remekei hidegen hagyják. A létérti küzdelemben meghal benne minden nemes érzés, csak él máról hónapra nemes eszme, törekvés nélkül — míg csak egy szomorú kocsin el nem viszik arra a hosszú utra, a honnan nincs visszatérés.

Született . . . élt . . . meghalt. Meghalt a nélkül, hogy látta volna az istenség, a természet csodáit, elenyészett örökre a nélkül, hogy a szabad természet ölében, ott a fenyvesek ozondús levegőjében pihentette volna a munkától fáradt tagjait. Hát élet ez? Érdemes ezért hosszú életen keresztül küzdeni?

. . . Soha nem voltam azon a tájon. Csak álmaimban mertem elképzelni azt a festői vidéket, a mely szemeim elé tárult. Alig hogy leszálltam arról a dübörgő szörnyetegről s kocsin tettem meg az utat az önök városáig, egyik csudálkozásból a másikba estem. Nem akartam hinni szemeimnek, mely eddig csak az emberi kéz alkotta négy emeletes palotákhoz volt szokva, csak akkor láttam tisztán, midőn az az ozondús, isteni levegő, mely a fenyvesekből kiárad, ütötte meg a füstös nyomott levegőhöz szokott érzékeimet.

*) Örömmel vettük e tárczát, melynek írója az „Országos Értésítő“ jeles munkatársa s ifj. Ábrányi Kornéllal városunkat meglátogatta.

Mit törődnek e szomorú alattvalók azzal, hogy a regál jog az állam által beváltatott, hogy két kir. tábla helyett most tán nyolcz itél másodfokban, hogy hét pénzügyigazgatóság helyett talán 25-öt szerveztek, hogy az ezüstvaluta helyett az aranyat hozták be, hogy a születést, házasságot és halálozást nem a papnál, hanem a kir. anyakönyvvezetőnél kell bejelenteni s illetve megkötni, hogy egy nagyszabású közigazgatási bíróság szerveztetett stb stb. . . mindezzel a nyomor birodalmának bús alattvalói nem sokat törődnek; mert hisz ez rajtuk nem segít, de fájdalmuknak még enyhét se nyújt.

Ezeknek teljesen közömbös, hogy arany-e vagy ezüst-e a valuta; mert ezüstöt nagy ritkán, aranyat meg tán soha nem kapnak kezükhez, legfeljebb a bronz és nickel értékig képesek vinni. Tökéletesen mindegy ezeknek, akár a pap, akár az államhivatalnok végzi az anyakönyvvezetést; náluk amugy is a születés a szenvedés kezdete, a házasság ennek tetőzete és végre a halál a szenvedésektől való megváltás.

E veszélyes és mindinkább terjeszkedő hatalommal tehát mégsem ártana talán a tisztelt háznak alkudozásokba bocsátkozni és annak terjeszkedését, siralmasan pusztító hatalmát megakadályozni s illetve minden lehető eszköz felhasználásával megtörni.

Csudálkozásom perczenként nőtt, valahányszor valami új természetalkotás merült fel szemeim előtt.

A kék, a borzongás bizonyos neme, mely áthatja egész testünket, behatol idegeink minden atomjába, vett rajtam erőt, midőn a hosszú mindig meredek uton megláttam a természet egyik leggyönyörűbb alkotását, a Kalvária hegyet; de fokozta bámulatomat az, hogy minél messzebb haladtunk, a kalvária hegy, mely úgy látszott, mintha valami hatalmas tündér felsőbb parancsolatra varázsolta volna elő, hogy megfélemlítse ezt a nyomorult, bűnös, elbizakodott emberiséget annál inkább látható volt, míg egyszerre egész pompájában, nagyszerűségében tárult szemeim elé. Önkénytelenül felkiáltottam: vajh ki volt az a vakmerő, ki daczolva az istenség hatalmával, fölmerészkedett oda, templomot épített a helyre, a hol már a madarak birodalma kezdődik.

Majd egy hirtelen fordulattal lefelé látszottunk rohanni s egyszerre előtűnt a mélységben, hegyóriásoktól megvédve, a város, a legszebb fekvésű város, az önök aranyat ezüstöt termő városa.

Toll nem képes leírni, ajk nem képes elmondani azon érzelmét, mely megkapott engem, de megkap minden idegent, midőn a köd leszálltával a világ legszebb panorámája tárult szemeim elé.

Sokszor hallottam, hogy a selmecziek igen büszkék a városukra. Nem tudtam megérteni, hogy lehet büszke egy nép a városára? Hiszen ha valaki, akkor mi fővárosiak lehetünk csak büszkék. De látva az önök városát, látva azt a vidéket, érezve azt a légkört, melyben önök élnek, többé nem csudálkozom az önök büszkeségén. Teljesen méltánylom azt, hogy önök egyszerűen lesajnálják a nyájas idegent. Irigylem önöket. Mert mit ér a kincs mit ér milliók megvásárolt hajlongása, ha sápadt arczzal, nyomott levegőben kell eltölteni ezt az életet. Mennyivel inkább boldogok önök, kiket a természet annyi kegygyel, annyi kiváltsággal ajándékozott meg. Arany és ezüst szirteken járnak, hegyeik méhe a legnemesebb érczet ontja s élvezhetik a természet leg-

Százszor, nem, ezerszer fontosabbnak tartjuk a borzadalmasan terjedő nyomor kérdésének nehéz megoldását, mint azt, hogy legyen-e közös vámterület, vagy sem s hogy a szomszéd hatalommal miként köttetik meg a napi rendre került szerződés.

Olvastunk ugyan itt-ott egyes képviselő-jelöltek programbeszédjeiben valamit arról, hogy a nyomor némi enyhüléseül jó volna progresszív adórendszert behozni úgy hogy egy bizonyos csekély jövedelmi fokig teljes adómentesség, ezentul pedig a jövedelem fokozatosabb mérvéhez képest nagyobb megadóztatás állapítatnék meg; azt is olvastuk, hogy a kisebb házak után ne kellessen házbér, hanem csak házosztály adót fizetni . . . és még több efélét.

Ámde, hogy e szörnyű rém, áldozatait tovább ne szedhesse és azokon, kik már hatalmába kerültek némileg segítve legyen, elkerülhetetlenül szükséges, hogy az állam és társadalom együttesen mindent elkövessen és minden lehető eszközt felhasználjon, hogy e fő, legfőbb bajnak orvoslást szerezzen.

Nem hisszük, hogy a tisztelt házban csak egyetlen egy honatya is ülne, ki ne birna annak tudatával, hogy a nyomornak terjedése és elhatalmaskodása mily véghetetlen szomorú, végtetes eredményeket szülhet.

szébb adományát, azt az isteni fenyőillattól nehéz levegőt, mely az egészséget, a virulást adja s nincs telve milliárd bacillussal — mint a mienk. Az emberi erő, ész, akarat csodákat művelt akkor, midőn megteremtett egy várost köveken, sziklákon, midőn utakat vajt a sziklákon keresztül, a honnan letékintve, az istentelen, a hitetlen önkénytelenül, egyedül szive sugallatát követve feléz az égbe, mely oly közel látszik hozzá s felfoházkodik bűnbánóan: Igen, mégis van Isten. Itt a hegytömbök között, évezredes fenyőfák tövében oly nyomorultnak, oly kicsinynek érzi magát az a büszke lény: az ember. Itt látja csak a hatalmában, alkotó erejében elbizakodott ember, hogy ő csak egy atom, egy porszem ezek között a természet óriások között.

S mily szép, mily lélekfelemelő gondolat, hogy itt elrejtve a világ elől, mint a hegyek között elrejtőzött kristályvizű tengerszem, mily boldog, mily szuverén nép lakik. Egy nép, mely szereti a hazát, mely szereti a királyt, mely együtt érez mindkettő mindkettővel. Isten éltesse Önöket. A viszontlátásra.

Poliány Zoltán.

Selmeczbánya történetéből.

(Történelmi vázlat egy német nyelvű, mult századbéli kézirat felhasználásával.)

XXI.

Szabályrendelet tehát ki volt adva, tanácskozományok folytak, panaszokban, vádakban, perlekedésekben sem volt hiány s a bányászat a mellett napról napra hanyatlott. A kamara kikelt a Brenner szövetség ellen, hogy nem fizeti a munkásokat, a Brenner szövetség megint azzal állt elő, hogy a kamara tartozik a beváltott ezüst árával. Így ment az szakadatlan változatosságban. A munkások újra kezdtek zavarogni, a finsterortiak példájára, s 1609 évi augusztus 24-én tömegesen fellázadtak és bevonultak a városba, hol a selmeczi munkások, még a kohók-

Kívánatos volna tehát, hogy e főfontosságú kérdés is a tisztelt ház napi rendjére kerüljön s onnan le se vételessék mindaddig, míg valamely uton-módon megoldatik.

Hidje el a tisztelt ház, ha e kérdést megoldani képes lesz, akkor sokkal maradandóbb, örök időre tartó érdemeket fogna szerezni, mintha az osztrák szemszéddal így, vagy amugy köti meg a szerződést.

Hol álljon az új akadémiái palota.

Elismerjük, a mi elismerendő. Ha évek hosszú során át a kormány nem épen sokat törődött e várossal, ujabban, úgy látszik, nemcsak jóakaratot mutat de tesz is Selmezbánya érdekében. Így a széles vágyányú vasút tárgyában most a kormány igen előzenynek mutatkozik; a létesítendő bősöde részére háromezer, a r. k. leányiskola részére kétezer forintot engedélyezett, és mi e város polgárainak szívét igazán örömmel töltheti el, új akadémiái palota építését is elhatározta, ha a város megfelelő telket átenged. Kérdés most az, melyik lenne a czélnak legmegfelelőbb? — Szóba jött, hogy az új palota a jelenlegi „magas ház“ helyén építtessék, de e tervtől csakhamar eltekintettek: mert meggyőződést szereztek arról, hogy e telek czélszerűtlen. A figyelem most az ó-vár felé fordult, ezt választván ki az új akadémiái palota helyül. Nem tagadjuk, nem is vonjuk kétségbe azon előnyöket, melyeket e hely nyujtana, de vajjon egyensúlyozná-e azok ama sok hátrányt, ama nagy költséget mely az új akadémiái épületnek ott való emelésévé járna?!

Természetes, hogy ha e terv véglegesen elfogadtatnék s az új palota csakugyan ott épülne, a tisztos ó-vár száz és száz éveket látott falainak le kellene omlaniok a bontó csákány ütéseivel s a valószínűleg elkerülhetlen dinamit robbanásai alatt.

Ha nem akarjuk magunkat ámitani, el kell ismernünk, hogy az ó-vár lebontása oly tekintélyes pénzbe kerülne, hogy az jelentékenyen csorbitaná az új palota építésére szánt összeget.

De még az ó-vár lebontásával nem lenne elég téve.

Ki kellene sajátítani s le kellene bontani mind azon magánépületeket, melyek a várostól mintegy elrekesztik az ó-várat, elrejtik a szemlélő szeme elől; s hogy ez mennyibe kerülne, azt kiki könnyen elgondolhatja.

Vagy talán el akarnák dugni, rejtetni az új palotát, hogy senki se lássa?! Mert bizony el van

és zúzókból is, hozzájuk csatlakoztak. A városban három hodrusi munkás: Schwart Zachariás (alias Clieber), Weisz Aron és Hickl György bement gróf Thurzó Györgyhöz, ki valószínűleg a bányabíróhoz utasította őket; mert midőn a három munkás a gróftól kijött, a munkások a bányabíró lakásába tolakodtak. Itt nem épen csendes hangon előadták panaszukat; kijelentették, hogy ha még ma nem kapnak 4 bért egyszerre, elmennek a királyhoz panaszra.

A bányamester türelemre intette őket. „Lieben Brüder“, — mondá — ich weis wans die Herren Gewerkhen hätten, sie wollen euch so gerne geben, als ihrs nehmen wollt.“ De a szép szó mind nem használt semmit.

A bányabíró azután összehívta tanácskozára a kamarai tisztet, a városi tanácsot és a társulati tisztet. Jelen voltak e tanácskozáson: Spölin János József, kir. pénztárnok, Saltzer Dávid bányabíró, Roschko György, városi bíró, Creuz János, Raitter Ulrich, Glenckh János, Balbierer Boldizsár Schilling Péter, Üblhopf Sámson és Béla János.

Míg a tanácskozás folyt, a fellázadt munkások a frauenbergi (szélaknai) kapu előtt tanyáztak még pedig a selmecziek és hodrusiak külön-külön.

A tanácskozó urak Tschernak György, társpenztári irnokot küldték ki hozzájuk, hogy választmányt hívjon közülök a bányabíráshoz.

Tschernak sokáig kimaradván, Roxer Bertalan, városi szolgát küldték utána. Visszatért-e e kettő nem tudjuk, de küldetésük eredményeül a munkások levele érkezett, melyben kijelentik, hogy választmányt nem küldenek, de ők maguk mindnyájan fognak bejönni. E hír nem volt épen megnyugtató s a legrosszabbtól kezdtek tartani, midőn körülbelül fél óra múlva új hírnök érkezett avval, hogy a munkások nem jönnek be, de követeléseiket, illetve panaszukat írásban adják majd be.

Ezt nemsokára meg is tették. A pontok következők:

1. Minden héten rendszeresen fiztessenek.

rejtve az ó-vár is, amint van; ezt nem is kell bizonyítani.

Már most mind ezektől eltekintve, tény az, hogy ha az egész ó-vár le is bontatnék, a toronynak meg kellene maradnia.

E toronyban van két felekezet közös harangja is; új tornyot akarnának-e a harangoknak építeni?! Ha pedig a torony megmarad, hogyan illik az majd az új akadémiái palota mellé vagy elé?!

Világos hogy e terv valóslása esetén a feljrást is kényelmesebbé kellene tenni.

De más is szól a mellett, hogy az új akadémiái palota ne oda építtessék; az ó-vár ne essék áldozatul neki.

Nem vagyunk a maradiság emberei, kik egy régi emlék kedvéért a jelen haladó kor előnyeit elszalasztják: de ha valamely régi emlék lerombolásával semmit sem nyerünk, mért essünk neki egy régi kor maradványának halálos ítélettel?

Ha a Rajna mentét, a Garam völgyet középkori várainak romjai a költészet várzásával díszítik, miért fosztanók meg Selmezbányát e régi emléktől, mely visszamatat e város őstörténetére, emberül kiállt viszontagságaira?! Mért rombolnók le az ó-várat, mely városunk festői szépségét emeli s melyet megőrizni már a kegyelet is utal?!

Hiszen akad az új akadémiái palotának sokkal előnyösebb helye is.

Ott van például az a beszögellés a volt Schuster-féle, most Székely-féle és Körös erdőgondnok tulajdonát képező ház között. Terjedelmes telek az, kedvező helyzetű, a főút mentén, az erdőszakadémiái palota, a botanikus kert közelében.

Nem sokkal czélszerűbb-e ott építeni az új palotát, mint elrejtve az ó-vár helyén?!

De még ennél is sokkal jobb helyet tudnánk az új épületnek.

Itt van az ó-posta, rengeteg telkével. Kettje egész föl a Rózsa-utczáig terjed. Építésre igen alkalmas telek. Az épület maga rozszant, düledékes, elhanyagolt; egyes részeiben igazán beomlással fenyegető. Lebontása igen könnyű szerrel menne: összeomlanék az, mint a kártya vár, néhány csákány ütésre, s emelkedhetnék helyén a szép palota. Kettős czélt érne el a város itt: megszabadulna egy ódon, a benne lakókat minden perczen agyonzúzással fenyegető, düledékes, komor külsejű amugy is pusztulásnak indult, aggkori gyengeségben szenvedő épülettől, s nyernének helyébe díszes palotát.

Ez volna, véleményünk szerint, a kérdés legüdvösebb, legelőnyösebb megoldása.

Talán nem ártana azt kissé megfontolni!

2. A melyik bányarészes nem fizeti rendszeren költségeit, ha 3 költséget nem fizetett, veszítse el bányabirtokát.

3. A régi adósság számoltassék el s fiztessék ki.

4. A bányabíró szigoruan ítéljen a bányatörvény szerint, akárkit érjen az ítélet.

5. Mivel a bányamester részrehajlatlanul nem ítéltet urai és részes társai fölött, bizalmi férfi állítassék a bányabíróshoz, ki a bányákat hetenként bejárja.

6. A kis itczék töröltessenek el, s a söri nagy itczével mérjék.

7. A vargák különösen felügyelet alá vétessenek, mert ha most 30—40 denáron saru vásároltatik tőlük, az hétfőn már lyukas.

8. Tudni akarják végre vannak-e szabadalmaik vagy sem? (ob wir eine freiheit haben oder nicht) s ha vannak, ezek olvastassanak fel nyilvánosan.

A követelések csak jogosak voltak, de azok teljesítése mégis egyelőre lehetetlen volt. Kiküldték a munkásokhoz Béla János, bányabírói irnokot, Jarusch Mihály, kir. bányatisztet, Chalubka Márton, brenneri bányatisztet és a társpenztári irnokot, hogy a munkásokat megnyugtassák; íntseik, hogy ne sértseik Ő Felségét és az előljárókat; magyarázzák meg, világosítsák fel a munkásokat arról, hogy a bányapolgároknak lehetetlen most egyszerre négy bért fizetni, hanem ígérnek, hogy ha a munkások most szép csendesen hazamennek s ismét dolgoznak, jövő szombaton egy bért ki fognak fizetni; ha pedig valamely részes nem fizetné költségeit, a munkások felhatalmaztatnak, hogy annak érzeit a bányabíróshoz tudtával lefoglalják mindaddig, míg az a részes ki nem fizette tartozását.

Már sejtethetjük, hogy a munkások evvel nem voltak megelégedve; ígérték nekik már hasonlókat, a nélkül, hogy az ígéretet beváltották volna.

A munkások kijelentették, hogy az ajánlatra rá nem állanak, s ha a bányában kár történnék, annak nem ők lesznek okai, hanem a bányarészesek, mert nem fizetnek.

Ujdonságok.

— **Házasság.** Mult hétfőn kelt egybe Nickl János bányagazgatási irodatiszt, Telluch Mariskával, Telluch István bányagazgatási tisztviselő kedves leányával. Tanuk voltak: Kapsz István akad. kertész és Ács Ferenc vendéglős. A nászmenet nyolcz kocsiiban vonult fel a kir. anyakönyvvezetői hivatal elé, hol Krausz Kálmán kir. anyakönyvvezető, végezte tisztjét mely után rövid beszéd kíséretében átadta a fiatal párnak a házasság megkötéséről szóló okmányt. A polgári házasságot az egyház áldása a Nagyboldogasszonyról nevezett templomban követte. A lakodalmat, mint rendesen sok kíváncsi nézte végig és ugy az anyakönyvi hivatalban, mint a templomban is distingvált közönség jelent meg. Az esküvő után gazdag lakoma volt az örömszülők házában, melyen a jó kedv és felköszöntők éppenséggel nem hiányoztak.

— **Bizottsági tagválasztás.** Két törv. hat. bizottsági tag választása fog megejteni december hó 6-án. A választás elnöke Jánoshegyi Wankovics Lajos, helye pedig a városháza nagyterme.

— **Halálozás.** Takáts Imre esztergomi egyházi karmester, ki oda történt kinevezése előtt városunkban mint zenetanár és az elhalt Schosztal Ede, volt kitűnő karmesterünk helyettese több éven át működött, mult hétfőn meghalt és tegnap temették el nagy részvét mellett. Az elhunyt jeles képezettségű zenész volt és bizonyára sokan, különösen zenekedvelőink közül fognak rokonszenves személyére visszaemlékezni.

— **A főegyházmege személyzetéből,** Dénes Béla Kis-Tapolcsányból Stefultóra, Vendégh András Stefultórol Kis-Tapolcsányba lettek kápláni minőségben áthelyezve. Beszedits Bertalan sz. fer. áldozár Moder-tárnára adminisztrátornak küldetett. Skvarenicza József eddigi adminisztrátor helyébe.

— **Kiállítási kitüntetések.** Városunkból a kiállítási érmet nyerték: Fizély Károly, Friebert Ferencz Krause József, derék iparosaink. A közreműködési elismerő okmányt nyerték: Soltz Vilmos, Cséti Ottó, Schelle Róbert, Pauer János, dr. Fodor László, Soltész János a bányász akadémia köréből; Hüttl József, Neubauer Ferencz, Svehla Gyula, Brószman Jenő, Tirscher József, Cseh Lajos, Baumerth Károly, Wiezner Otto, Litschauer Lajos, Gswchandtner Guzztáv, Farbaky Gyula, Lolok József, Sipos József, Milán József, Slezák Márton, Hrczka Márton a selmeczi bányagazgatóság köréből; Lovag Berks Róbert, Renger Gyula, Hein Ferencz és Wágner József a báró Geramb-unió társulatából; Vadas Jenő, Benceze Gergely, Ifj. Belházy Gyula, Fekete Lajos, Csipkay János, Bihary Ödön, Kapsz János, Vaiczik Ede az akadémia köréből. Elismerést nyert: „hors concurs“ kiállított tárgyakért a selmeczi bányagazgatóság és a körmöczbányái pénz-

A tanácskozó urak ez üzenetre szétmentek; mit is tehettek volna okosabbat?! A munkások pedig nagy zajjal, tömegesen bejöttek s bányabíró előtt ismételték panaszukat, követelve a társpenztár kiadását. Ha nincs is benne pénz, de vannak ezüstneműek, ezeket el akarják zálogosítani vagy eladni s evvel a pénzzel egy Ő Felségéhez küldendő követség költségeit fedezni.

A bányabíró erre kijelentette, hogy a társpenztári ereklyéket a kamara és városi tanács tudta és engedélye nélkül ki nem adhatja, várjanak tehát holnapig.

Másnap, augusztus 25-én ismét bejöttek a munkások, zajongva, tömegesen, daczosabban mint eddig, s követelték a 4 bér kifizetését, most ufolag megmondták nekik, hogy az lehetetlen. Erre azt követelték, hogy legalább egy bért kapjanak ma, szombaton egyet és így minden héten. Midőn erre ki lett nekik jelentve, hogy ma lehetetlen fizetni, daczosan kinyilatkoztatták a munkások, hogy egyetlen egy vágást sem dolgoznak többet, hanem mindnyájan elmennek Ő Felségéhez.

A bányabíró intette őket, gondolják meg jól, mit cselekesznek, „das nit ihr Weib und Kinder über sie Zetter und Mordio schreien mechten, und khünfflig ihre Hende über dem Kopf zusammen schlagen.“

E figyelmeztetés falra hányt borsó volt. A munkások mind kiállották, hogy ők meg akarják próbálni. Követelték zászlójukat, a dobokat és fegyvereket; a bányabíró erre azt felelte, hogy e tárgyakat csak a kamara és város engedelmevel adhatja ki. Ez alatt a bányabíró leküldte a társpenztári irnokot a kamara udvarba, a kamarai főtiszteket kéretvén, hogy jöjjenek segítségére, mert ő és az irnok élete nem biztos. Az urak dehogy siettek oda; megelégedtek az üzenettel, hogy a bányabíró a zászlót ki ne adja, de ha erőszakal elviszik, ne álljon ellen; a bűnösök majd megbánják.

(Folyt. köv.)

verde. Végül kiemeljük, hogy Kachelmann Károly Selmecz-Vihnyei gépgyáros a kiállítási nagy éremmel lett kitüntetve és hogy Dr. Tóth Imre szép gyümölcsért kiállítási érmet kapott. A báró Geramb társulat pedig új iparág meghonosítása és nagybani termelésért díszoklevelet; Terény Sándor és Székely György új találmányért a kiállítási nagy érmet nyerték.

— **A selmeczi gyógyászati és természettudományi egyetemen** természettudományi szakosztálya folyó évi november hó 21-én d. u. 5 órakor a Belházy-féle ház tantermében havi ülést tart. Az ülések nyilvánosak. Tárgyak: Platzer Ferencz ny. kir. bányafőnök előadása: „Hogy támadtak a hegyek“ kérdéscről. Indítványok, kérdések. — Felhívjuk közönségünk érdeklődését újból e társulat előadásaira.

— **Vizvezeték.** Végre valahára közel állunk a vízvezeték létesítéséhez. A Walsér-czég terveit már a jövő havi közgyűlés fogja érdemleges tárgyalás alá venni így nagyon valószínű, hogy már a jövő esztendőben városunkban vízvezeték lesz és ezzel egy nagyon is érzett hiány fog pótolatni. A tervek szerint kettős vízvezeték lesz, t. i. egy az ivó- és egy a használati vízre, kívánatra a vízvezeték a házakba lesz bevezethető. Külön medenczék fognak a város különféle helyein az ivóvíz és a használati víz részére felállítani. Különben e vízvezeteki tervek bővebb ismertetését legközelebb közölni fogjuk.

— **Rendőri hírek.** Elgázolás. A múlt héten egy magán fogat a kamaraház melletti fordulónál elgázolt egy majoros asszonyt, ki a helyett, hogy kitért volna, háttal a lovak közé esett. Szerencsére a kocsis ügyessége megakadályozta a nagyobb bajt; mert a veszélyes pillanatban a lovakat megállította úgy hogy az asszony a kocsis alá nem került és nagy ijedelmén kívül igen könnyen sérült meg lábszárán. A sérülés annyira csekély volt, hogy fél órai pihenő után haza mehetett — Vér folyt vasárnapról hétfőre virradó éjszaka két munkás között még pedig azért, mert a nőtlen lakó a neki lakást adó társa feleségét a férj szeme láttára elszerezni akarta. Persze, hogy az othelloi haragra lobbant férj ezt nem tűrhette el és így az addig békésen együtt lakók összeverekedtek annyira, hogy vér is folyt. Véres fejjel és arccsal ment azután még az éjjel a kapitánysághoz a két különben jól becsipett laktárs, hol közöttük rendet csináltak — Takonykóros lovat bunkoztak le újból a múlt napokon. E ló is Zlinszky András istállójából került ki kinek még négy lóva, mint gyanús van zár alá véve. — Sérülés. Zdrázil József pachertárnai akna ács az Erzsébetaknában munka közben súlyosan megsebesült egy fadarab lezuhanása által. A sérültet a bányából azonnal kiszállították és orvosi kezelés alá vették. — Égési sebeket szenvedett egy Ivanics nevezetű ember, ki gázgyári munkásnak akarta magát felvételni és ittas állapotban ott esett.

— **K. Hegyesi Marit a nemzeti színház kitűnő, művésznőjét** Selmeczbánya is lehetett oly szerencsés vendégül láthatni. Igaz, más városokban ily kiváló művésznőt ünnepélyesen fogadnak nem csak urak, de hölgyek is; igaz, más városokban a legelőkelőbb házak vetekednek egymással, melyeknek jut majd az a megtiszteltetés, hogy a művésznő azt ideiglenes otthonául tekintse; igaz, más városokban az a szokás, hogy a hírneves vendégművésznőt már első fellépte alkalmával koszorúkkal halmozzák el; s ez mind csak a nagy közönség részéről a művészetet jogosan megillető adó: mégis Hegyesi Mari, a nemzeti színház e kiváló művésznője, mind ezt nélkülözte itt Selmeczen. — Nem akarjuk evvel azt mondani, hogy a selmeczi közönség nem tud a művészetért lelkesedni; hiszen, hogy itt is méltányolják azt, mutatta a lefolyt három nap estéin a zsufolásig telt ház, mely riadó tapsokkal, éljenekkel üdvözölte a lámpák elé lépő művésznőt. — F. hó 16-án érkezett körünkbe Kaffkáné Hegyesi Mari úrnő a délutáni vonattal, s a Hungáriában szállt meg. A színlapok ez estére Dumas híres drámáját, a „Kaméliás hölgy“-et hirdették. A közönség már 7 órakor tödult a színház felé; negyednyolczkor a nézőtér már zsufolásig telve volt. A város színe-java ott volt, élénk érdeklődéssel várva a függöny felgördülését. Nem mellőzhetjük itt megemlíteni, mily nyomasztó, mily kínos lehet a nagy színpadhoz szokott művészre nézve, ha ily nevetségesen szűk, színpadnak csufolt alkotmányra lép, mint a milyen, sajnos, a miénk. De annál nagyobb azután érdeme a színésznek, ha e szűk korlátok korlátai ugyan szabad mozgása terjedelmének, de nem művészetének. S nemes művészi alkotást mutatott be Hegyesi Mari Gauthier Margit szerepében. Még a legfáslattabb kedélyt is megragadta játéka, mely a legapróbb részletekig finom és hű. Minden mozdulata, minden pillantása gondolatot, érzelmet fejez ki. Az utolsó felvonásban, midőn már Gauthier Margit végperceit közelednek, Hegyesi Mari nem használ ugyan oly realiztikus színezeteket, mint pl. Sarah Bernhard, de azért vagy éppen azért alakítása művészi, mert végig szép marad. Hegyesi Gauthier Margitjának halála nem borzaszt a tulságig vitt naturalizmus

már nem esztetikus hatásaival, nem annyira az idegeket, mint inkább a szívet rendíti meg; s ez, nézetünk szerint, a művészet feladata. A jeles művésznőt nem csak az egyes felvonások után, de nyílt jelenetben is zajosan megtapsolták és megéjeneztek. — A második estén, folyó 17-én Thomas színművében a „Lovoodi árva“-ban mutatta be megkapó művészetét Hegyesi Mari. Azt az indulatvihart, mely Jane Eyreben felkorbácsolja a vért, azt a sajátságos vegyülékét az önrzetes dacznak, a mély érzelmeknek, a gyöngédségnek és vasakarathnak nem lehet jobban kifejezésre juttatni, mint a hogy azt Hegyesi Maritól láttuk. Minden mozdulata természetes, kifejező, s az a hang mily sok nüanszira képes! A lángoló gyűlölet harsány szava csak úgy csatlóg Jane vonagló ajkairól; haja hullámosan repked, mintha külön élete volna. Majd meg a mély bú, a keserű lelki fájdalom panasza remeg e hangban, mely megint hideg büszkén felcseng, mint az aczélpengé, hogy azután, midőn éjnek idején Jane az ő rajzait, az ő kedves, titkolt rajzait, festményeit el akarja vinni a társalgó teremből, s ezeket, mint a féltett kincset vagy egy szeretett lényt, kebléhez szorítja: gyermeki elérékenyüléssel, lágyan alkossa a szív mélyéből fakadó szót. Ne szaporítsuk a szót! Hegyesi Mari méltán és igazán megérdemelte azt a babékoszort, melyet az akadémiai ifjuság nevében felnyújtottak neki. Azt a díszes virágbokrétát, melyet a minden szépért lelkesedni tudó Ocsovszky Markovits Mária úrnő nyújtott neki a maga nevében e szavakkal: „Nagyságos asszonyom! Fogadja én tőlem e bokrétát tisztelettel jelül s művészte elismerésül“ a művésznő a színpadról lehajolva, meleg kézszoritással, meghatottan köszönte meg. Főlöszleg is említenünk, hogy a jeles művésznőt ez estén is többszörösen hitták a lámpák elé s hogy, mint az előtt való este, most is már a színpadra léptekor tapsvihar és éljenzés fogadta, mely minden felvonás végével ismétlődött.

Különfélék.

— **Helyreigazítás.** A balekbárról szóló múlt számú tudósításunkban az asszonyok névsorából kimaradt Sztankay Ferenczné úrnő neve, ki Margit leányával szintén jelen volt a mulatságon.

— **A városi vigadóról.** Ha jól tudjuk közel egy éve, hogy a városi vigadó gazda nélkül, szégyen szemre üresen áll. — Ha üresen állana, az még talán nem volna baj, ha csak az esetről esetre rendezendő mulatságok alkalmával találkozna gazdája, ki a kedves házi urat pótolná. Csak nem régen volt alkalmunk meggyőződni az ugynevezett „Balekbál“ alkalmával, hogy a terem és mellékhelyiségek berendezési oly elhanyagolt állapotban vannak, hogy ez az állapot továbbra tűrhethetetlen. Törött k ndellaberek, lámpa ernaók x lábu asztalok, székek — akarom mondani — padok gyönyörködtették szemeinket. És a kiszolgálás! . . . Mindezen botrányos állapotok után azt hisszük, itt az ideje, hogy komolyan gondolkozzunk egy új, a művelt közönség teljes igényeinek és a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő, tánc terem és színházhelyiséget magában foglaló épületről vagy bérházzól. Kívánatos volna ezen helyiségeket magába foglaló épület felépítése továbbá már azért is, mert a jelenlegi városi vigadó épület a már említett okokon kívül, fekvésénél fogva sem alkalmas mulatságok rendezésére. Vessünk csak egy pillantást szomszéd városaink Besztercebánya, és Körmöczbánya felé. Az egyik városban a takarékpénztár mint részvény társaság épített már 2 ily czélra szolgáló középületet, az utóbbiban a felvidéki közművelődési egyesület a város közönség igényeinek megfelelő vigadó épületet, mely a legszebben berendezett szobákon kívül magában foglal egy csinos tánctermet a mellékhelyiségekkel együtt és egy színházi termet. És mi több a város központjában. Kérdjük már most, nem volna e áldás szerény kis városunkra nézve, ha pl. a selmeczi takarékpénztár intéző körei magukéva lennék ez ügyet, — mert minden alkalommal meggyőződést szerezünk magunknak az évi zárszámadásokból, hogy ezen intézet a jótékony adakozásoktól nem zárkozik el soha, hanem mindig első helyet foglalja el — és megvonné pl. a város központjában fekvő Szöllő vendégfogadót és kis áldozatok árán kiépítenék úgy hogy szállón kívül tánctermet mellékhelyiségekkel együtt, valamint a színházi termet is magában foglalná. Üdvös volna ez a takarékpénztár épületében levő kaszinóra is, mert ebben az esetben a kaszinó ott nyelhetne megfelelő otthont. Bizunk és remélünk, hogy szerény felszólásunk a takarékpénztár tisztelt, mindenkor áldozatkész részvényesein l pártfogást fog találni és az ige testté lesz.

— **Színészet.** Folyó hó 12-én Jeszenszky Irén jutalomjátékául ifj. Bokor József népszínműve „Telen“ ment. Jeszenszky Irén mint mindig, most is odahaza volt szerepében; jők voltak Csányi Juszt, kedves

eleven játékaival, Kolozsi kellemes csengésű, érzelmes hangjaival, csak kissé jobban tudna mozogni. Színter került még e hét folyamán „Deborah“ és az „Igmándi kispap.“ Hétfőn 16-án Hegyesi Mari, a nemzeti színház jeles művésznőjének vendégszereplése mellett „A kaméliás hölgy“, kedden „A lovoodi árva“ és szerdán a „Czigány“ hozatott színter. E három előadásról más helyen szólunk, csak azt jegyezzük meg, hogy a társulat tagjai derekasán igyekeztek, hogy túlságos háttérben ne maradjanak Hegyesi Mari mellett. Szabóné Róza, Jeszenszky, Kolozsi, Pelsőczy jól megállták helyüket. Kiemeljük itt a kis Bém Lujzát, Acs Ferencz vendéglős fogadott lányát, ki kis szerepét egész biztossággal mondotta el, miért tapsokat is aratott. Evvel búcsút is mondunk e társulatnak, kívánva, hogy másutt jobb legyen dolguk, mint itt. Végül ki kell emelnünk, hogy Bárodai szintársulata szolid viselkedésével is megnyerte közönségünk rokonszenvét és így hisszük, hogy jövőre városunkban nagyobb támogatásban fog részesítettetni.

— **A tél** lassacskán beköszönt. A fecskék rég elköltöztek, azok már déli vidék illatos levegőjét szelik játszi röptéssel, a boldogok. Az erdő, a berek, a liget elnémult; nem hangzik fel benne a dalos madarak sokhangú éneke. Kopáran merednek az ágak, mintha panaszosan tekintenének föl az égbe, miért engedte meg a hűvös éjszaki szélnek, hogy lombjukat letépje, ledobja a földre, hol most sötéten, feketén az enyészett áldozatai. S éjszaka fehér szárnyú szellem lebeg el a tájak felett, s a hová szárnyának legyintése ér, csillogó jegeczes zuzmara zománca fehérlik. Ez a tél hírnöke. A vadász ember előveszi fegyverét, kutyája a közeli sportélvezet előérzetében örvendő vinnyog és csahol s a szegény nyulaks özikék testamentumot csinálnak. A szegény ember megszámlálja filléreit, telik-e majd tüzelő fára?! Hajh! Hányan vannak, kik e számvetésnél könnyes szemmel tekintenek az égbe! — Majd nemsokára csillaghullás lesz; nem olyan csillag hull le, mit az asztromos akar meglőni avval a hosszú csövel, hanem apró, fehér, hideg, a melynek úgy örülnek a gyermekek, s a melyre oly szomoruan tekint a bujosó, az árva, a szegény: az első hó. A vizerek, a tavak tükre néha-néha megmered a közeli jégbilincs poroszlója ez, mely hirdeti a kényúr közeledtét. Néha-néha még elrejtőzik az éjszaki szél; a lég melegebb; a felhőből nem csillag, de hullott hull, eső; talán siratja az elhervadt virágokat, a hullott lombot; mint siratja az ember letűnt örömeit, a szétfoszlott reményt. — S jön azután a fagy, a hó, a halál és szemfedő. Ilyen az élet. Boldog az, kinek a tél küszöbén van tüzelő fája, hogy elriassza a dermesztő hideget!

Idegenek névsora.

— A múlt hétről. —

Hungaria-Szálló:	távirda titkár	Budapest
Figsel Zsigmond utazó	Bpest.	Fried Ferencz utazó Bpest
Matrej Ferencz	Bécs	Kraus Mór Bpest
Altman Mór	Bpest	Szöllő-Szálló:
Srad Izidor	Zólyom	Özv. Matília Antalné Ujbánya
Iper Armin	Kassa	Tóth Lajos megyei főjegyző Ipoly-
Baja Sándor	Bpest	Ságh
Feledi Ignác	B-Gyarmat	Eichenwald kereskedő Ipolyság
Müller Zsigmond	Bpest	Grosz Károly utazó Bpest
Lederer Mór	Bpest	Harn Károly Bécs
Koper Adolf	Bpest	Bakó István főmérnök Ipolyság
Alexandrovit N.	Bpest	Weisz Ignác kereskedő Bors
Freiberger Mór	Bpest	Poka Kálmán kir. tan. Trencsén
Kaffkáné Hegyesi Mari úrnő	Bpest	Dub Lipót fakereskedő Zsarnóca
Jollesch Gyula utazó	Vác	Elsass Adolf fakereskedő
Reseg Emil	Bécs	Walter Jakab utazó Bécs
Duronelly Alajos kir. posta és		Dreksler János keresk. Beszterceb.

Hirdetések.

2550. szám.
1896.

Hirdetmény.

A selmeczbányai m. kir. központi kohóhivatal tulajdonát képező ugynev. Varinszky illetőleg Aschner féle földbirtok, mely a kohói nagy és kis lintich, továbbá Szt.-Antal és Illés községekkel határos és egészben kereken 53 catastrális hold területű, rét, szántóföld és gyümölcs kertből áll, és mely lakházzal valamint pajtával is bir, 1897 év elejétől három évre haszonbérbe adatni szándékoltatik.

• A nyilvános árverés 1896 évi december hó 14-én délelőtt 10 órakor fog a selmeczbányai m. kir. központi alsó kohóban megtartatni, megjegyezvén, miszerint az árverés megkezdéseig szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak.

Az árverezők kötelesek az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzt lefizetni, mely az árverés bevégezte után a kevesebbet ígérőknek azonnal vissza adatni fog, a legtöbbet ígérőknek bánatpénze ellenben a letendő biztosítékba, mely egy évi haszonbérnek megfelel — be fog számítottatni.

A részletes feltételek a selmeczbányai m. kir. központi kohóhivatal irodájában megtudhatók.

Selmeczbanányán, 1896. évi november hó 8-án
M. kir. kohóhivatal.

1781. sz.

1896. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmezb. kir. jbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szauer Jakab végrehajtatónak Röhlich Antal és neje Bodnár Zsófia végrehajtást szenvedő elleni 40 frt. 56 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a selmezbányai kir. járásbiróság területén lévő a selmezbányai 161. sz. tjkvben Röhlich Antal tulajdonánál bejegyzett + 669. hrsz. 144/I. népsorsz. a parasztház és kertre, Rösslén 635 frt. kikiáltási árban, ugy a 160. sz. tjkvben Röhlich Zsófia tulajdonánál bejegyzett + 670. hrsz. 143/I. népsorsz. alatti parasztház és kertre Rösslén, 620 frt. ezennel adószert megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi december hó 21-ik napján d. e. 9 órakor a selmezbányai kir. jbiróság tkvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 63 frt 50 kr. és 62 frt bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Selmezbányán 1896. évi november 3-án.

A selmezbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Desseffy, kir. jbiró.

1811. sz.

1896. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmezbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szold Janka selmezbányai bej. kereskedő végrehajtatónak Bartók István és Bartók Fekjács Anna végrehajtást szenvedő elleni 162 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a selmezbányai kir. járásbiróság területén lévő, Bartók Istvánnak a selmezbányai 1784 sz. tjkvben a + 1613. hrsz. paradicsomhegyi rét felére 63 frt, a + 1614. hrsz. paradicsomhegyi rét felére 182 frt, a + 1638. hrsz. 4. népsorsz. a. ház, kert, szántó és rét (bankán) felére 411 frt, a + 1900. hrsz. bankai szántó és rét felére 152 frt 50 kr, a + 1928. hrsz. hodruson, a régi utnál levő rét felére 45 frt 50 kr. kikiáltási árban s ugy az 1629. sz. tjkvben a + 1618 hrsz. paradicsomhegyi rét felére 45 frt 50 kr kikiáltási árban valamint Bartók Fekjács Annának az 1998. számú tjkvben a + 1616 hrsz. paradicsomhegyi (tepli potok) nevű rét felére 45 frt 50 kr. és a + 1617 hrsz. paradicsomhegyi (tepli potok nevű) rét felére 45 frt 50 kr ezennel adó szerint megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor a selmezbányai kir. járásbiróság tkvi hivatalánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 6 frt 30 kr, 18 frt 20 kr, 41 frt 10 kr, 15 frt 25 kr, 4 frt 55, 4 frt 55, 4 frt 55 és 4 frt 55 kr bpénzt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Selmezbányán, 1896. évi november hó 10 napján.

A selmezbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Licha Antal, kir. jbiró.

2551. szám

1896.

Szállítási hirdetmény!

A selmezbányai m. kir. központi fémkohó hivatalnak 1897. év folyamán szüksége leendő 4000 (négyezer) métermázsas ócska öntött vasra, melynek szállítására ezennel nyilvános pályázat hirdetik meg-jegyvezvén, hogy kisebb mennyiségre szóló ajánlatok is figyelembe fognak vétetni.

A szállítandó ócska öntött vas, melynek legfel-lebb 25%-ka forgács alakban átvétetni fog, és az egyes daraboknak a 10 (tíz) kilogrammnyi súlyt túlhaladni nem szabad tizenkét, lehetőleg egyenlő havi részletekben szolgáltatandó be.

Ezen ócska öntött vas szállítása, illetőleg az erre

vonatkozó ajánlat, elfogadása után, az egyes szállitmányok a kohónál megmátsálva vétetnek át és minden szállitmányért járó pénzüsszeg a szállitmány kifizetés után átvétele után szabályszerűen (szerződési) bélyegzett nyugtató ellenében fizettetik ki.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a szállítandó anyag beszerzési forrása is megjelölendő; 5% bánatpénzzel ellátva 1896. évi december hó 20-ig este 6 óráig a m. kir. központi fémkohóhivatalhoz Selmezbányán küldendők be, hol a különleges feltételek is a hivatalos órák alatt megtudhatók.

A bánatpénz a szerződés megkötésekor, készpénzben vagy biztosíték képes értékpapirokban 10 (tíz) százalékra egészítendő ki.

A m. kir. kohóhivatal fentartja magának a jogot arra, hogy a beérkező ajánlatok közül tetszése szerint azt elfogadja, a mely nézete szerint a legtöbb biztosítékot nyújtja, esetleg pedig valamennyi beérkezett ajánlatot vissza utasíthassa.

Selmezbányán, 1896 évi november hó 15-én

M. kir. kohóhivatal.

Baker Aajos
fényképezési műterme és ásvány árudája saját házában.

Barth Antal
hentes üzlete a takarékpénztár tulajdonát képező u. n. Flemming-féle házban. Kapható mindig frissen s tisztán készült hentesáru, zsír, szalonna, tepertő, virsli, sertésus stb. stb. a legkifinomottabb minőségben és jutányos árak mellett.

Friebert Ferencz
a főtéren lévő szabóüzlete nagy, a legfinomabb és legdivatosabb kelmékkel felszerelt raktárral. Ezen üzletben dísznagyar ruhák, férfi- és gyermeköltönyök, katonai és más egyenruhák finom, izléses kivitelben és legújabb fazonban gyorsan és jutányos áron készíttetnek.

Gasparik János
a takarékpénztár épületében lévő cipész-üzlete, melyben női, férfi és gyermekcipők raktáron tartva dús választékban készen kaphatók.

Herezog M. Főtéren lévő üzletében lehet a legszebb karácsonyi és újévi ajándékokat olcsó áron bevásárolni. Raktáron van itt finom, divatos női kalap, karmantyú, sapka, gallér, téli cipő, keztű, kendő, gyermekruha, játékarú, férfidivat cikkek, album, emlékkönyv, necessaire, finom himzett bőr szivar és pénztára, selyemesernyő, galantere és norinbergi áru dús választékban.

Joerges Á. özv. és fia
— karácsonyra —
dús raktárt tart a legújabb ifjúsági iratok, ajándék-művek, remekírók és díszművekből.
Az évad levélpapír ujdonságai raktáron vannak.
Névjegyek, emlékkönyvek stb. stb.

Liptay László
ajánlja a terrasszon lévő nagy üveg áruházat, mely rendkívüli, dús választékban van felszerelve. Mindennemű üveg, porcellán, majolika, chinaezüst, nippes stb. áruí valóban érdemesek a megtekintésre.

Gentendung Ignác
a főtéren lévő boltja, melyben ásványdarabok és ásványból készült különféle emléktárgyak stb stb állanak a t. közönség rendelkezésére.

Singer Ignác karácsonyi és újévi ajándékok bevásárlására ajánlja a terrasszon lévő nagy áruházat, melyben jutányos áron kaphatók, készöltönyök, gyermekruhák, felöltőkben téli kabátok, bundák, esernyők, cipők, kalapok, sapkák, kalocsnik férfidivat áruk, nyakkendők utitáskák és bőröndök stb.

STEINER BERNÁT ajánlja a karácsonyi ünnepek alkalmából a terrasszon lévő, dús választékú, a legfinomabb, legdivatosabb és legtartósabb árucikkkel felszerelt nagy áruházat.

Tuschl Gusztáv az alsó-gyógytár mögötti cukrász üzletét a karácsonyi ünnepek közeledtével a legújabb legszebb cukorárakkal és karácsonyfa díszekkel szerelte fel úgy, hogy ott meglepő, szép ajándékok vásárolhatók.

A ki jó és szép tartós és elegáns karácsonyi és újévi ajándékokat olcsó áron vásárolni akar, az siessen
WEISZ ADOLF
áruházába, a Deak-Ferencz utcában fekvő Stangaféle házban.

Dukasz Gyula

Deak-Ferencz utca Mihalik-féle házban lévő üveg, porcellán és lámpa dús választékú raktárát ajánlja karácsonyi és újévi ajándékok bevásárlására. Ez üzletben jutányos áron kaphatók sör és likőr készletek, kristály és színes üvegből: karlsbadi porcellán, evő, kávé, tea, mokka és moszókészletek; asztali és függőlámpák, legjobb gyártmányú villaméggel; chinaezüst, vaj, sajt és csukortartók, gyümölcs és süteménytálak, gyertyatartók, asztaldíszek és evőeszközök; majolika és porcellánfigurák, vazák és nippesek; tükrök, képek minden nagyságban, aranyozott és díofakeretekkel, ablakfüggöny-tartók, tolette és tea-asztalok stb. stb.

Gverk testvérek

az Akademia utcában, Schosztal-féle házban lévő szabó és cipész-üzletük. A t. verő közönség a legpromptabb módon lesz itt ellátva kész és mérték után készült szabó és cipész árukkal.

Krause József

templomberendezési műterme Alapított 1890-ben. Templomberendezési munkák és templom s más festések kivitele vagy felújítása minden stjlben a legegyszerűbbtől a legfinomabb kiállításig. Szentek szobrai fából a legfinomabban festve és aranyozva.

MARKUS M.

cukrászüzletében kaphatók igen szép karácsonyi és újévi ajándékok és karácsonyfa díszek a legnagyobb választékban.

Pleva József-féle

cipész-üzlet a főtéren. Dús választékban felszerelt kész cipő-raktár. Női-, férfi- és gyermekcipők mérték szerint gyorsan, jutányosan, a legdivatosabb szabásban, tartós kivitelben készíttetnek.

A beállott őszi idény alkalmából ajánlom a tisztelt közönség nagyra becsült figyelmébe bel- és külföldi, francia és angol szövetekkel dús választékban felszerelt szabóüzletemet.

ÚJ TALÁL MÁNY!

Kapható minden
FÜSZERKERESKEDÉSSEN.

PICOT J.

PÁRISBAN

„LESSIVE PHÈNIX”

nevű új találmányú mosdó és tisztító szere feleslegessé tesz minden más szappant, jégezedett szódát, chlort, javel vizet, hamut; mert egymagában elegendő minden mosás és tisztítás elvégzésére. Ezenfelül a legolcsóbb ilyféle szer, melylyel még fáradság, munka, költség, idő, tüzelőszer és ruha is megtakaríttatik, illetve megkiméltetik. — Használható: fehérre, más ruhák, flanelek, selyem és mindennemű szövetek mosása és tisztítására, valamint konyhaedények, háztartási cikkek, festmények, márványok, szobapadlók és minden más tárgyak tisztítására.

A találmány már eddig is 48 éremmel s több más kitüntetéssel van jutalmazva.

Az eladás lepecsételt csomagokban történik, s minden csomaghoz a használat módjának leírása van csatolva.

FŐRAKTÁR:

BUDAPEST, KÁROLYKÖRUT 17. SZ.

A n. é. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy Selmezbányán, a főtéren fekvő Wankovits-féle ház sarokboltjában egy egészen újonnan berendezett, a modern igényeknek teljesen megfelelő, a legkülönfélebb s legfinomabb hazai, francia és angol legdivatosabb szövetekkel dúsán felszerelt

szabóüzletet

nyitottam.

Azon körülmény, hogy sok éven keresztül voltam a Czemmel és Mannheim országserte jó hírnévnek örvendő nagy szabócézég társtulajdonosa és üzletvezetője, elég biztosítékot nyújthat a n. é. közönségnek arra nézve, hogy mindennemű igényét egy a szövet nyújtás, mint a szabászat terén és a tartós és divatos kivitelben kielégíteni képes leendek.

Nagyrabecsült pártfogását kérve maradok kitűnő tisztelettel Selmezbányán 1896. szept. havában
Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.